

פ ר ט י כ ל מס.ג/17

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
שלישי, י"ז בטבת תשי"א (26.12.50)
בשעה 8.30

י. שפרינצק - יו"ר הכנסת
נ. ניר - סגן יו"ר הכנסת

נ ו כ ח י ם :

חברי הועדה:

- י. הררי - היו"ר
- פ. אילנית
- י. בר-יהודה
- ד. בר-רב-האי
- ס. בן-עמי
- א. ג'רב'ורה
- א. י. גרינברג
- מ. גרובסקי
- ש. כץ
- י. כסה
- מ. נורוק
- א. רזיאל-נאור
- א. ציזלינג
- י. סרלין
- א. שפסל
- א. תבורי
- ז. גלוסקא (בזכות דעה מיעוצת)
- נ. ילין-מוד

מוזמנים:

- פרופ. שקי - מטעם משרד המשפטים
- מ. רוזטי - מזכיר הכנסת
- א. צידון - סגן מזכיר הכנסת

ח ס ר י ם :

- ע. אסף
- ח. בן-אשר
- ת. טובי
- צ. יהודה
- ס. יערי
- ש. מיקוניס
- א. סזור
- ה. קוק

סדר-היום:

1. תקנון הכנסת.
2. הפרוצדורה בהצעות לסדר-היום.
3. דרכונים לחברי הכנסת - חוק חסינות חברי הכנסת.
4. ועדת המשנה לסדרי-הנבית.

1. תקנון הכנסת:

(1) פרק י"ג - סעיף 68:
=====

ד. בר-רב-האי:
ולכתוב "ימנו" במקום "יוספרו".
אני מציע למחוק בסעיף 68 (א) את המלה "בכל" ולכתוב במקום זה "בחוק",

י. בר-יהודה:
כאן נאמר מה יש לעשות במקרה שמישהו רוצה ספירה של קולות "בעד" הצעה, ומה יש לעשות בשעה שמישהו דורש להסנע, אבל לא נאמר כאן אם יש זכות לסישהו לדורש שימנו את המצביעים "נגד" הצעה. לדעתי צריך לכתוב כאן שדרך כלל אפשר להצביע שתי הצעות אחת מול השניה, אבל במקרה שמישהו דורש להצביע את ההצעה "בעד" ו"נגד" ~~הצעה~~ - יש לעשות כן.

ס. רוזסי:
סקובל בעולם שאם מצביעים שתי הצעות אחת מול השניה, סעמידים את ההצעה שנתקבלה להצבעה "בעד" ו"נגד"; אחרת - ההחלטה אינה חוקית.

א. ציזלינג:
אני מציע לכתוב: כל הצעה יש להצביע "בעד" ו"נגד". אם הוצבעו הצעות סגבילות כל אחת מהן "בעד", חוזרים ומצביעים את זו שנתקבלה "בעד" ו"נגד".

א. רוזאל-נאור:
אני מציעה לכתוב: הצעות שהוצבעו זו מול זו וזכתה אחת מהן בעדיפות, חוזרים ומצביעים אותה "בעד" ו"נגד".

י. בר-יהודה:
אני מציע לכתוב שמיד לאחר הצבעה של שתי הצעות האחת מול השניה, שואל היו"ר אם אותה הצעה שזכתה ברוב קולות מתקבלת או אם יש מישהו הדורש להעמידה להצבעה "בעד" ו"נגד".

א. רוזאל-נאור:
אני מצטרפת להצעת חבר הכנסת בר-יהודה.

היו"ר י. הררי:
אני סעמיד להצבעה את הצעת חברי הכנסת רוזאל-נאור ובר-יהודה והצעת חבר הכנסת ציזלינג, האחת מול השניה.

הצבעה

בעד הצעת א. רוזאל-נאור
ו.י. בר-יהודה - 6
א. ציזלינג - 5
ציזלינג
נתקבלה הצעת א. האאא-אאאא אא. אאאאאאאא.

י. בר-יהודה:
אני מפנה את השוסת לבכם לעובדה שהחלטה שנתקבלה כאן עלולה לסכך אותנו.

היו"ר י. הררי:

אני מעמיד להצבעה מחושאת ההצעות -
שיש תמיד להעמיד להצבעה את ההצעה
שקבלה רוב קולות במקרה של הצבעה של הצעות אלטרנטיביות או שיש לעשות
זאת רק אם באה דרישה על-כך מצד אחד מחברי הכנסת.

הצבעה

ברוב קולות מ.ח.ל.י.ט.י.ם

להוסיף בסעיף 68:

"במקרה של הצבעה של הצעות אלטרנטיביות
מקבילות, יצביעו את ההצעות האחת מול
השנייה. הצעה שקבלה רוב קולות יש
להצביע "בעד" ו"נגד" אם באה דרישה
לכך מטעם אחד מחברי הכנסת."

אני מציע לכלול בסעיף 68(ב) מושג של
אי-השתתפות בהצבעה.

א. ציזלינג:

מ.ח.ל.י.ט.י.ם

ברוב של 9 קולות נגד 3 לכלול
גם מושג של "אי-השתתפות בהצבעה".

(2) הפרוצדורה בהצעות לסדר-היום: (הצעה לסדר-היום של חבר הכנסת ילין-סוד).

מ. גרנובסקי:
אני מצטער שלא קבלו את הצעת חבר הכנסת מ. יערי,
על אופן הדיון בשאלה זו, מפני שפמחינה
פרוצדורלית אני נגד מניעה, או אפשרות של מניעה של הבאת איזו שאלה
לסדר-היום. באופן עקרוני אינני יכול לשלול זכות זאת מחבר כנסת. אני
סוכן להכניס כאן כמה סייגים: במקרה שנוסח ההצעה כולל דבר הפוגע בנכסיו
הסדינה, יכול היו"ר להתנגד לכך. אם המציע אינו מקבל את דעת היושב-ראש,
הוא יכול לפנות לוועדת הכנסת וועדה זו יכולה לדרוש דיון מוקדם בוועדת
החוץ והנכסיו. אם אינך החבר המציע מקבל את ספוקו בוועדת החוץ והנכסיו
הוא רשאי להביא את העניין לכנסת ובמקרה שהעניין הוא חסור מאד אפשר להעלות
את השאלה בישיבה סגורה של הכנסת. ייתכן שהכנסת לא תקבל את הצעתו ותעבור
לסדר-היום, אבל עצם הצגת השאלה יכולה להעשות בישיבה סגורה. אינני
יכול להסכים לשלילת זכותו של חבר הכנסת להציע הצעה לסדר-היום בעניין
שנראה לו כחשוב.

י. שפרינגס - יו"ר הכנסת:
אני מקבל את ההנחה שאין לשלול זכויות מחברי
הכנסת. אבל עלינו לקחת בחשבון שאנו מדינה
צעירה וחלשה וישיבה סגורה עלולה להזיק לנו, כי כאשר אנו מקיימים ישיבה
סגורה עלינו גם להסביר מדוע עושים זאת, ולזה יש הרעולמי ולא רק פנימי.
לעתים קרובות הפומביות טובה יותר מהסודיות. היה טוב לו אפשר היה לקבוע
שבמקרים ידועים ועדת הכנסת או הוועדה לענייני חוץ ונכסיו הוא המקום שבפניהם
יש להביא את ההצעה. אני סבין שיש הבדל בין הבאת הצעה לסדר-היום לכנסת
ובין הבאתה לוועדה וההבדל הוא בהד. לו אפשר היה לקבוע שהוועדה היא הקובעת
אם יש להביא את השאלה לכנסת או לא - היה הפתרון טוב.

ש. כז:
חבר הכנסת גרבוזסקי הציע הצעה שלמה. אני יכול לקבל את העקרון הכלול בה, אם כי איני מוכן לקבל את כל השלבים שהציע. אני מציע שנצביע עכשו על העקרון שבהצעתו.

הי"ר י. הררי: יש בפנינו ההצעות הבאות:

1. באם הי"ר מפקפק אם אפשר להביא הצעה מסוימת לכנסת, הוא רשאי - לאחר התייעצות עם הממשלה שבלי לקבל את דעתה - להביא את העניין לוועדה לענייני חוץ ובטחון והחלטת הוועדה תהיה סופית, אם יש להביא את ההצעה למליאת הכנסת או לאו.
2. להעביר את השאלה לוועדת המסנה לענייני תקנון. (הצעת א.י. גרינברג)
3. הצעה לסדר-היום אשר הדיון בה במליאת הכנסת נראה ליושב-ראש הכנסת כפוגעת בבטחון המדינה - רשאי היושב-ראש לפני שיכלול אותה בסדר היום להעבירה לדיון מוקדם לוועדת הכנסת. במקרה שהוועדה ברוב של שני-שליש תחליט שאין לכלול את ההצעה בסדר-היום - תהיה החלטתה סופית. (הצעת ד. בר-רב-האי).
4. הובאה לנשיאות הצעה, שלדעתך עלול דיון פומבי בה להביא נזק למדינה, יכריז הי"ר על ישיבת הכנסת כסגורה. בתום הדיון תחליט הכנסת, אם היה הכרח לקיים את הדיון - כולו או בחלקו - בדלתיים סגורות. במקרה של החלטה שלישית, יפורסם הפרטיכל של הישיבה בדברי-הכנסת. (הצעת נ. ילין-מור).
5. נחה ליו"ר שיש בנרוד הצעה לסדר-היום במליאת הכנסת משום סכון לבטחון המדינה ואין מציע ההצעה מקבל את דעת הי"ר ואינו מוכן לקחתה חזרה - מועברת ההצעה לוועדת הכנסת. לא קבל את דעת רוב ועדת הכנסת מנחינת אי-העמדת השאלה לסדר-היום - מועברת השאלה לוועדה לענייני חוץ ובטחון. לא קבל החבר המציע את ספוקו בוועדה לענייני חוץ ובטחון - תועבר השאלה לסדר-היום של הכנסת בישיבה סגורה. (הצעת מ. גרבוזסקי).

עלינו להחליט תחילה אם אנו משנים את הסדר הקיים. באם יוחלט לשנות אותו - נחליט באיזה צורה לעשות זאת.

ה צ ב ע ה

ברוב דעות מחליטים
לשנות את הסדר הקיים.

י. בר-יהודה:
אני חוזר על הצעתי שהי"ר רשאי להתערב, אך התערבותו היא רק בגדר של השפעה על החבר המציע ותו-לא.

הי"ר י. הררי:
אני מעמיד להצבעה את הצעתו של חבר הכנסת בר-רב-האי שהשלב הסופי הוא בוועדת הכנסת ולא במליאה נגד ההצעה שהשלב הסופי הוא במליאה.

ה צ ב ע ה

ברוב של 8 קולות נגד
6 נדחתה הצעת ד. בר-רב-האי.

הי"ר י. הררי:

עכשו יש לפנינו הצעות חברי הכנסת
גרובובסקי ובר-יהודה. אני מציע
לחבר הכנסת גרובובסקי לותר על שלב הביניים של ועדת הכנסת.

ס. גרובובסקי:

אני מקבל את הצעת יו"ר הועדה.

הצעה

ברוב של 7 קולות נגד 4
פ. ח. ל. י. ס. י. מ. :

נראה לי"ר שיש בכבוד הצעה לסדר-היום
במליאת הכנסת משום סכונ לכסחון המדינה
ואין מציע ההצעה מקבל את דעת הי"ר ואינו
מוכן לקחתה חזרה - מועברת ההצעה לוועדה לעניני
חוץ ובטחון. לא קבל החבר המציע את ספוקו
בוועדה לעניני חוץ ובטחון - תועבר השאלה לסדר-
היום של הכנסת בישיבה סגורה.

2. דרכונים לחברי הכנסת - חוק חסינות חברי הכנסת:

י. סרלין:

אני מבקש להקדים את הסעיף הזה לכל
יתר הסעיפים כי אני רואה אותו כדחוף.
נודע לי שחברי כנסת היוצאים לחוץ-לארץ מקבלים דרכון רגיל, וכידוע לכם
ישנם עכשו דרכונים רבים מזויפים והם נבדקים בקפדנות בכל הגבולות.
לדעתי יש להחליט שחבר כנסת היוצא לחוץ-לארץ יקבל דרכון שרות.

הי"ר י. הררי:

אני מציע שנומין את כ"כ משרד החוץ
במליאת הכנסת ויבדק את דעתו בענין זה. פוסלת - ויבדק
הי"ר י. הררי: אני מציע שנומין את כ"כ משרד החוץ
במליאת הכנסת ויבדק את דעתו בענין זה. פוסלת - ויבדק
הי"ר י. הררי: אני מציע שנומין את כ"כ משרד החוץ
במליאת הכנסת ויבדק את דעתו בענין זה. פוסלת - ויבדק

פ. מילניץ:

אני מציעה להסיל על ועדת המשנה לעניני
חוק חסינות חברי הכנסת את השאלה הזאת.

ד. בר-רב-האי:

דעת המשנה לעניני חסינות שמעה את
דעת כ"כ משרד החוץ והחליטה בניגוד לה.

ס. בו-עמי:

אני מתנגד לתלישת עלים מתוך חוק
החסינות. אני מציע לדון בכל החוק

וגם בפרק זה הנכלל בתוכו.

י. סרלין:

אני מוכן להסכים לכך שחוק החסינות יהיה
הסעיף הראשון על סדר-יום של הועדה.

פ. ח. ל. י. ס. י. מ. :

להעמיד את חוק חסינות חברי הכנסת
כסעיף ראשון בסדר-יום של הועדה.

3. ועדת המשנה לסדרי הבית:

א. ציזלינג:

אני עוררתי את השאלה הזאת אגב הודעה על שום מה לא אוסיף לראות את עצמי אחראי על עבודת ועדת המשנה לסדרי הבית, שיש אם יהיה דיון על זה בוועדה/הכנסת. חזרתי והזכרתי את הדבר וחוללתי טהזכירו, כי איני חייב להיות נושה בענין זה. הנמוקים שאז הבאתי היו שלושה ומתייחסים לשלשה כווניים:

א. לא הסכמתי להיות אחראי על עבודת ועדה, שחבריה אינם רואים את עצמם אחראים להשתתף בה. בישיבות קבועות, רצופות כזה אחר זה, חברי הועדה לא היו באים; על כל פנים, היו ישיבות אחדות שהייתי היחיד שבאתי אליהן, או שבא חבר אחד. בענין כזה, להיות אחראי על חברים שאינם באים - לא ראיתי את עצמי מוסמך לכך, ביחוד מאחר שראיתי שאחרים עושים זאת באופן שיטתי.

ב. החלטות הועדה לא בוצעו ע"י מזכירות הכנסת. אינני אומר שכל ההחלטות לא בוצעו - היו החלטות שכן בוצעו והיו הרבה סדורים שנעשו. אבל לא היה ברור כנראה למזכירות הכנסת באיזו סידה היא אחראית על החלטות הועדה: בעת שסברה וקבלה - בצעה אותן; בעת שלא סברה ולא קבלה - לא בצעה.

ג. החלטות הועדה לא בוצעו ע"י הממשלה, גם לאחר שקבלה את ההחלטות - למשל: על הספקת חומר וכו'.

ד. מדי פעם בפעם, בעניינים שונים, היו חברי הכנסת עומדים בפני עובדה של התערבות כוח חיצוני והיתה נחוצה שתדלנות שלא תסיר ידעת מה גבול הסמכות של. מדי פעם בפעם הועמדו חברי הכנסת בפני הוראות בטחוניות בלי שיראו לנכון להתייעץ עם ועדת המשנה.

אני רוצה להסביר מה כיון ועדה זו לוועדות אחרות. ועדות אחרות מטונות על ברור עניינים. הועדה הזאת מטושטש הגבול שלה בין הברור לבין הבלוע. זו אינה ועדה שצריכה להכין הצעות - אם היא צריכה היא מכינה הצעות; היא מפגרת או אינה מפגרת מעבודתה אלא וסניחה את החלטותיה על שולחן זה או אחר. אם הכינונו הצעות לזכויות הנאה, אם זה הגיע לדיון או לא הגיע - אין זה פוגע בעבודת הועדה. אבל ישנם דברים שכל עבודת הועדה היא בזה שהחלטתה מבוזעת. יור' הועדה לא יקבל על עצמו להיות אדמיניסטרטור של הבית, מפני שזו ועדה פרלמנטרית. אם זה נוגע לעניינים של בצוע, והדבר לא בוצע - הרי כל טענה של העבודה בוועדה זו פג. כל הטעם בעבודת הועדה אינו בזה שמדי פעם תהיינה טענות ותועמות - ומדי פעם בפעם היו חברי כנסת באים אלי, וחושבים שאני צריך לנהל את הסדורים בבית. לזה איני מסכים. אני מסכים שבזמן הדיון בוועדה יהיה שיקול דעת רציני של המזכירות הכנסת, ואם היא חושבת שאי-אפשר לבצע משהו - תערער על כך; אם הממשלה חושבת שאי-אפשר לעשות את זאת - תערער. אבל להיות נתון בישיבות שאין בהם ממש - לזה איני מסכים.

אני מסכם: ועדת המשנה לסדרי הבית

נחוצה אם החברים רואים בה צורך ומשתתפים בה. אם אינם רואים בה צורך - אנו, כיו"ר, מוכן לקבל על עצמנו תפקיד זה, אבל אז - כיחיד. אבל, להיות יור' לוועדה שחבריה אינם באים - לזה אין כל טעם. אם המזכירות והממשלה יבצעו את החלטות הועדה, יש טעם לקיומה של הועדה.

העובדה שהענין יכול לעמוד בסדר-יומה

של ועדה במשך 6 חדשים מבלי לזה ילחץ, אחרי שהזכרתי זאת פעם ופעמיים - יש בה טעם סימן שאולי אין צורך בכך, ואני מטיל ספק אם זה דרוש.

אני מוכן שתהיה ועדה כזאת, אבל במספר

חברים יותר קטן ובתנאי שיקבלו על עצמם לעשות ולפעול. אם המזכירות לא תבצע ולא תערער בפני ועדת הכנסת על החלטות הועדה, ואם הממשלה לא תעשה זאת אין כל טעם לעבודת הועדה, מפני שאפרט של בצוע אין בידי הועדה הזאת וגם לא צריך להיות.

ציון י. הררי:

התחלנו לדון בענין זה בישיבה קודמת
והוחלט שדוחים את הדיון בכדי שתהיה

נוכח בו. חבר הכנסת בר-יהודה אף הציע הצעה, שהיות וכולם העריכו את חשיבות אגף
הועדה הזו ועבודת חבריה, יחזור יו"ר ועדת המשנה מהתפטרותו והסיעות תשלחנה
חברים אחרים - אם החברים אינם יכולים להיות פעילים בוועדה זו - שיוכלו
להיות פעילים, מכיון שאקצינת עבודת החברים בבית הזה, הכרחי שהועדה הזאת
תהיה פעילה. אני, אגב, הערתי בסוף שועדת המשנה פעם העבירה לחברי הכנסת
שורה שלמה של החלטות שלה (י. בר-יהודה: אלו לא היו החלטות. הדבר נמסר
לחברים בצורת שאלה: "האם יש לך מה להוסיף?") (א. ציזלינג: אלו היו הצעות) §

מתעוררת כאן שאלת סמכות הועדה, מה אתם

יכולים לעשות בלי ועדת הכנסת ומה לא. אין ספק שישנם דברים שיכולים
להעשות בלי ועדת הכנסת, אבל ישנם דברים שרק ועדת הכנסת יכולה לפסוק בהם
ולא ועדת המשנה. אני זוכר שחברי כנסת רבים פנו אלי בכל מיני שאלות
בקשר להצעות שמסרתם.

י. כסה:

נדמה לי שחבר הכנסת ציזלינג צודק בדבר

אחד: כל הסיעות צריכות לשלוח חברים שיטכיסו
לעבוד. זה קודם לכל. אני חושב שהוא צודק בהחלט בהסיקו את המסקנה שהסיק,
בשעה שלא היה לו קוורום. אני מציע שבישיבה זו נפנה לכל הסיעות בבקשה
שישלחו חברים שיהיו פעילים. אינני יודע מי הם חברי הועדה כיום.
(א. ציזלינג: חברי הועדה הם: שפסל, גרינברג, כהן-מגורי, שמחוני ואנכי).

אם ישנם דברים שהועדה הקודמת דנה בהם

ועלינו לטפל בהם - יש להעמידם בסדר-היום שלנו, ועל הסיעות לשלוח חברים
פעילים לוועדה כדי שתוכל להמשיך בעבודתה. (י. הררי: גם אם כל החברים
לא יופיעו לישיבות - יהיה קוורום).

א. שפסל:

חבר הכנסת ציזלינג צודק באומרו שהחלטות
שלנו לא בוצעו, ודבר זה הביא לאדישות

מצד חברי הועדה שהתחילו לזלזל בעבודת הועדה.

דבר שני: אצל חברי הועדה נתעוררו

ספקות אם כל הדברים שאנו רוצים לעסוק בהם הם בסמכותה של ועדת המשנה ועל
כן הייתי רוצה שהסמכויות שלה תהיינה מוגדרות, מפני שאת המלים "סדרי הבית"
אפשר להבין בטובן הרחב ביותר של הסלה ואפשר לצמצם עד למינימום של המזנון
בלבד.

י. בר-יהודה:

אני חושב שנוסף להצעה של חידוש ההרכב
(אין זאת אומרת, דוקא החלפת החברים)

אנחנו צריכים לקבל עוד 4 החלטות:

א. בשם ועדת הכנסת לפנות לנשיאות

שאנחנו מניחים, שעל החלטת ועדת המשנה, שהוצאתה לפועל היא בידי המזכירות,
צריך או לבא ערעור בפני מליאת ועדת הכנסת או שיש להוציאה לפועל.

ב. לפנות לראש הממשלה, כי זה שייך

לשרים שונים - בהחלטות הנוגעות לממשלה על הממשלה לערער על ההחלטה בסך
שנועיים, אם היא מתנגדת לה, ואם לאו - עליה להוציא לפועל, לא משום
שהחלטת ועדת הכנסת יכולה לחייב אותה באופן פורמלי, אלא משום שעלינו
לסעת אם מקבלים את ההחלטה או אין מקבלים אותה, ואז - עלינו לדון מה
לעשות.

ג. את אותן הצעות על הנאות, שבזמנו

מסרו לחברי ועדת הכנסת - חלקן הוכנס לחוק החסינות וחלקן אין מקומו שם -
יחלקו מחדש לחברי ועדת הכנסת ואם תוך תקופה מסוימת לא ישלחו את הערותיהם
- יחשב הדבר כמאושר.

ד. אני מציע לא להחליש כאן על סמכויות ועדת המשנה, אלא שהיא בעצמה תעבד אותן ואם לא יבוא עליהן כל ערעור מחברי ועדת הכנסת - יאושרו.

ה. רונזי:
מזכיר הכנסת
ברצוני לבקש את חברי ועדת הכנסת לחשוב על המצב בו הם פעמיים את המזכירות עם קבלת החלטה זו. על חברי הועדה לקחת בחשבון שאין המזכירות פועלת באופן עצמאי, אלא בהתאם להוראות הנשיאות - היושבת-ראש והפגנים. בשעה שחברי הכנסת פנו למזכירות בבקשה לכתוב מכתב לפרלמנטיים אחרים - עשתה זאת המזכירות, כי אין היא צריכה לקבל לשם זאת את אשור הנשיאות. אך לא בכל דבר יכולה היא לעשות זאת. אני מציע שתחליטו שאחד מחברי הנשיאות ישתתף בכל ישיבות ועדת המשנה כדי שיהיה תאום מתמיד ומלא בין המלצות הועדה ובצוען.

ו. בר-רב-האי:
השתתפות חברי הנשיאות בישיבות הועדה היא רצויה.

ז. אילנית:
בתקנון מוגדרות סמכויות הנשיאות וסמכויות ועדת הכנסת. אי-אפשר לקבל את הצעתו של מזכיר הכנסת מכיון שועדת הכנסת היא סוברנית והיא פועלת בתחום הסמכויות שניתנו לה; הוא הדין לגבי הנשיאות. אין השתתפות הנשיאות בישיבות הועדה קובעת את חוקיות ישיבותיה. ועדת המשנה פועלת בשם ועדת הכנסת.

שנית: כל החלטות ועדת המשנה צריכות לבא לפני ועדת הכנסת. (י. הררי: ישנה החלטה של ועדת הכנסת האוסרת שכל החלטות ועדת המשנה צריכות להיות סובאות בפני חברי ועדת הכנסת ואם אין מערערים עליהן - הן מאושרות).

דבר אחרון: אשר לממשלה והשרים - ישנם דברים שועדת הכנסת היא הקובעת לגביהם. הבית הזה צר מאד, למשל, וסתברו שהוא משמש מקום מפגש לשרים עם כל מיני אנשים. הדבר הזה נתון להחלטת ועדת המשנה של ועדת הכנסת ולא צריך כאן להיות ערוב של אנשים של ממשלה, יושב-ראש ונשיאות.

ח. גרבונוסקי:
ברצוני לדעת מה הן סמכויות ועדת המשנה, - עלי לדעת מהו הדבר שעליו עלי להצביע.

ט. בן-עמי:
אין מקום להקטנת סמכויות הועדה. אם זוהי ועדה לסדרי הבית, פרוש הדבר שתפקידה לספל בכל הדברים הנוגעים לבית ולכניסה אליו. אני חושך בהצעה שהחלטות ועדת המשנה טעונות אשור של ועדת הכנסת והנשיאות יכולה לערער עליהן, אינני אוסר "המזכירות", כי המזכירות אינה גורם. גם הממשלה אינה גורם בכנסת, כי חבריה הם חברי הכנסת. אתן לכם דוגמא בולטת אחת: ליד בנין הכנסת מעמידים נהגים השרים את סכונותיהם ואילו לחברי הכנסת - אין נותנים לעשות כן. אם פותר לחבר הממשלה להעמיד את סכונותו ליד בנין הכנסת - סותר גם לחבר הכנסת לעשות זאת. אני, כחבר כנסת, אינני סוכן לקבל הוראות חדשות מהשוטרים העומדים ליד הבנין, כדי יום ביומו.

א. ציזלינג:
לא הודעתי על התפטרות - הודעתי שאני מסיר מעלי אחריות על המסך עבודת הועדה, כדי שהדבר הזה יהיה ברור.

שנית, ברצוני להזכיר לחברים שסדורים רבים נעשו על-ידי הועדה. סדור הכנסת בפנים הווה פורשה שהשקענו בה עמל רב וישיבות רבות. גם בשאלת שכונ חברי הכנסת השקענו עבודה. סדרו חדרים לסיעות, וסודרה שאלת חלוקת העתונות לחברים. סודרה כניסה לאורחים ועוד דברים רבים. על-כל-פנים, ברצוני לקבוע שלא מקרה שהועדה עברה על תחום סמכויותיה. המקרה היחיד היה בדבר זכות הנסיעה והדבר

א. ציולינג:

אשר במליאת ועדת הכנסת, סמכויות הוועדה נוגעות לסידורים בתוך הבית ולכניסה אליו. אני מציע להגדיר את סמכויות הוועדה כדלקמן:

(א) הוועדה תפעל בין חברי הכנסת בעניני חברי הכנסת בתוך הבית ובכניסה אליו;

(ב) בעניני זכויות הנאה, במידה שאינם קשורים בחסינות;

(ג) החלטות הוועדה, במידה שהן נוגדות לנשיאות, נכנסות לתקפן תוך שבוע, אם אין עליהן ערעור. ההחלטות הנוגעות לממשלה נכנסות לתקפן תוך שבועיים אם אין סרעורים עליהן;

(ד) אין נקבעים שום סדורים הקשורים בחברי הכנסת בבית או בכניסה אליו, בלי דיון בוועדת המשנה. אני מציע לקבוע את מספר החברים בוועדה זו.

מ. ח. ל. י. ט. י. מ.

א. חבר הכנסת ציולינג מתבקש לקבל על עצמו גם להבא את האחריות לוועדת המשנה ולזמן אותה;

ב. הוועדה תהיה סורכת, כפי שהיתה עד עתה, מ-5 חברים. ועדת המינויים תחליט על החברים ותקח בחשבון את רצונו של חבר הכנסת בן-עמי להשתתף בה;

ג. השתתפות בא-כח הנשיאות בישיבות ועדת המשנה - רצויה;

ד. ועדת המשנה תכין הצעה על הגדרת סמכויותיה ותביאה בפני ועדת הכנסת;

ה. לא יעשו סדורי קבע בבית אלא בהתייעצות עם ועדת המשנה;

ו. הנשיאות או הממשלה ושאינם לערער על החלטת ועדת המשנה בפני ועדת הכנסת, בתנאי שערעור הנשיאות ייעשה תוך 7 ימים וערעור מטעם הממשלה ייעשה תוך 14 יום.

הישיבה ננעלה בשעה 11.30.